

Christus in het evangelie van Markus

Het doel van de Bijbel is: De Heer Jezus leren kennen door het geloof, Zijn werk op het kruis, en de gevolgen daarvan, zoals geopenbaard in de Bijbel.

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heer aanschouwen, worden naar hetzelfde beeld veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door de Heer, de Geest. 2Kor.3:18

Hij is nu in de hemel met heerlijkheid en eer gekroond. We kennen Hem dáár en niet meer op aarde (2Kor.5:16). De evangeliën dragen toch ook hieraan bij omdat we de morele volmaaktheid van Hem zien. We vinden in dit evangelie van Markus de Heer Jezus voorgesteld als de *volmaakte dienstknecht*. Ieder evangelie heeft een specifiek doel.

- Mattheüs: Christus voorgesteld als de volmaakte Koning
- Markus: Christus voorgesteld als de volmaakte dienstknecht
- Lukas: Christus voorgesteld als de volmaakte mens
- Johannes: voorgesteld Christus als de volmaakte Zoon

In Markus zien we hoe de Heer een voorbeeld is voor ons, opdat we zijn voetstappen zouden navolgen (1Pet.2:20-21). Dit is alleen mogelijk door de kracht van de Heilige Geest en niet in onze eigen kracht. Paulus was zo'n dienstknecht.

Volgens mijn reikhalzende verwachting en hoop, dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal worden, maar dat met alle vrijmoedigheid zoals altijd ook nu Christus wordt groot gemaakt in mijn lichaam, hetzij door het leven, hetzij door de dood. Want te leven is voor mij Christus en te sterven is winst. Fil.1:20-21

In het boek Jesaja wordt over de Heer Jezus gesproken als de volmaakte Knecht: *Zie, mijn Knecht, Jes.42:1. Hij heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Knecht, Israël, in Wie Ik Mij zal verheerlijken. Js49:3. Zo is Hij het ware 'Israël'. Zij waren een onnutte wijnstok (Jes.5:7), Hij is de ware wijnstok (Joh.15:1). Zij waren de ongehoorzame Zoon (Ex.4:22), Hij is de ware Zoon. Zie, Mijn Knecht zal verstandig handelen, Hij zal verhoogd worden en verheven, ja, zeer hoog verheven worden. Jes.52:13. Christus is de ware Knecht en niet Israël die hiertoe geroepen was, zie Jes.41:8. Israël heeft het niet waargemaakt, de ontrouwe knecht, Jes.42:19* Markus toont Hem als de dienstknecht naar Gods hart te midden van het ontrouwe Israël dat Hem zelfs beschuldigt van het hebben van een boze geest (Mark.3:22).

In Markus vinden we vooral de daden van de Heer, veertig keer komt het woord 'terstond' voor. Het duidt op actie. Het bestaat uit twee delen. Het eerste deel: Mark.1-10:45, de dienst van de Heer. Het tweede deel: Mark.10:46-16:20, het offer van de Heer.

Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven tot een losprijs voor velen. Mark.10:45

En Jezus riep hen bij Zich en zei tot hen: U weet, dat zij die beschouwd worden als oversten van de volken, over hen heersen en hun groten gezag over hen voeren. Zo is het echter niet

onder u; maar wie onder u groot wil worden, zal uw dienstknecht zijn, en wie onder u de eerste wil zijn, zal slaaf van allen zijn. Mark.10:42-44

God wil dienstknechten, 'slaven' op aarde zoals Zijn Zoon dit was. Paulus was zo iemand. Hij zei: *terwijl ik de Heer diende met alle nederigheid*, Hand.20:19. Onze 'slavendienst' is daarom 'als aan de Heer', Ef.6:7.

Toch wil Markus ook duidelijk maken dat deze Dienstknecht geen gewoon mens was, maar de Zoon van God. Hij geeft in het eerste hoofdstuk een zevenvoudig getuigenis hiervan.

- 1: Markus zelf: Hij is de Zoon van God ondanks zijn dienst, Mark.1:1
- 2: De profeten, Mark.1:2-3
- 3: Johannes de Doper, Mark.1:7-8
- 4: God de Vader, Mark.1:11
- 5: Smetteloos in de verzoeking door satan, Mark.1:12-13
- 6: De schepping zelf, de wilde dieren, Mark.1:13
- 7: De engelen dienden Hem, Mark.1:13

Verder beschrijft hij de volmaakte dienstknecht in Galilea, Mark.1:14-8:26, de verwerping door de Schriftgeleerden, Mark.3:22, zegen voor het individu buiten Israël, Mark.4:32-5:43. Het herstel van een bezetene, het dochtertje van Jaïrus en de bloedvloeiende vrouw. Christus overwint als dienstknecht de duivel, de dood en ziekte. Iedere gelovige heeft deze zegeningen door Hem ontvangen en deze zullen werkelijkheid worden bij zijn komst.

Kort een paar hoofdpunten: Jezus op weg naar het lijden, Mark.8:27-14:42. Wat zijn de ware discipelen in de tijd van zijn verwerping? Worden als een kind, Mark.9:37. Wie niet tegen ons is, is voor ons, Mark.9:40. Heb zout en houdt vrede, Mark.9:50. Trouw in het huwelijk, Mark.10:11-12. Rijkdom en offers, Mark.10:25-31. Dienen, Mark. 10:43-45.

Om de Bijbel goed te begrijpen is het van het allergrootste belang om te onderscheiden in wat voor tijd wij nu leven. Israël is in onze tijd (tijdelijk) terzijde gesteld, Mark.12:1-12. Zij hebben, na vele profeten gedood te hebben, uiteindelijk de Zoon gedood.

Nog één had hij, een geliefde zoon; hij zond hem als laatste tot hen en zei: Zij zullen mijn zoon ontzien. Die landlieden echter zeiden tot elkaar: Deze is de erfgenaam; komt, laten wij hem doden en de erfenis zal van ons zijn. En zij namen hem en doodden hem en wierpen hem buiten de wijngaard. Mark.12:6-8

De wijngaard is daarom aan anderen gegeven, Mark.12:9. Dit is de gemeente, het gezelschap uit Joden en heidenen die wel in de Heer Jezus geloven. Zij zijn samen tot één nieuwe mens voor God gemaakt (Ef.2:15), een hemels gezelschap. Als de gemeente van de aarde wordt weggenomen (1Thes.4:16-17), dán zal God zijn actieve wegen met Israël hervatten. Zij zullen in een grote verdrukking komen (Mark.13:19, 'het einde' in vs7), waar de 'gruwel van de verwoesting' in de tempel zal zijn, het beeld waar Op.13:14-15 van spreekt. Wat we nu om ons heen zien, is slechts het begin van de 'weeën' welke leiden naar de zware weeën. De antichrist zal namelijk koning zijn over Israël en de Heer Jezus spreekt in

Mark.13 de discipelen aan als vertegenwoordigers van het Joodse volk in de eindtijd. Ware discipelen zijn waakzaam, Mark.13:37.

Het laatste gedeelte van het evangelie wordt besteed aan het verraad, het sterven en de opstanding van de Heer, Mark.14-16. Hij zegt in Mark.16:16:

Wie geloofd heeft en gedoopt is, zal behouden worden; wie echter niet gelooft, zal veroordeeld worden.

‘Behouden worden’ heeft ook met de doop te maken, terwijl ‘veroordeeld worden’ alleen met ongeloof te maken heeft. ‘Behoudenis’ is niet altijd ‘eeuwig leven’ maar ook ‘behouden op aarde van het oordeel dat over de rest komt’. De doop voegt iemand ‘uit het verkeerde geslacht’ (Hand.2:40) bij de verhoogde Heer die op aarde is verworpen. Een Jood die gelooft treedt door de doop ‘uit’ het Jodendom op aarde omdat daar het oordeel op rust (1Thes.2:16). Tenslotte geeft de Heer de zendingsopdracht in Mark16:14-20.

Hen nu die geloven, zullen deze tekenen volgen: in mijn naam zullen zij demonen uitdrijven, in nieuwe talen zullen zij spreken, en met hun handen zullen zij slangen opnemen, en als zij iets dodelijks drinken, zal het hun geenszins schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen beter worden. Vs16-17

Dit zijn de tekenen zijn ‘van een apostel’, 2Kor.12:12. Niet iedere gelovige doet tekenen zoals ook blijkt uit vs20 waar het de apostelen betreft.

En zij gingen uit en predikten overal, terwijl de Heer meewerkte en het woord bevestigde door de tekenen die daarop volgden.